

Сказка Беда

Пурәннә тет пәр ялта карчәкпа старик. Кусен пурнәсә питә начар пулнә тет, анчах старикән хунә питә пуян пурәннә тет.

Пәрре, сымәк ситсе килнә чух, карчәк старикне калать:

— Ваҗлей, әнтә сынсем сымәк валли сәра та тәва пусларәс, пирән иксәмәрән нимән те сук. Кай-ха аттесем патне, сәра тума пәрер пәт салат памәс-и?

Ваҗлей пәр пәтавка илет те хунәсем патне тухса утать.

— Хунһәм, пире пәрер пәт салат памән-ши? Сынсем әснә чух пирән те әсес килет, — тет Ваҗлей.

— Мәншән парас мар, — тет хунә. — Карчәк, парса яр кәрәве пәр пәт салат, — тет.

Хунямәшә Ваҗлее пәр пәтавка салат тата тепәр витре какай тыттарса ярать.

Пырать Ваҗлей сұлпала, пәр аллипе пәтавка йәтнә, тепәр аллипе витре сәкленә. Унән сұл снче арман пәви урлә қасса каймалла. Вершник сине уләхма тәрсанах Ваҗлей такәнчә ўкрә те салатне веҗех шыва тәкса ячә. Мән тәвас? Ваҗлей нимән тума аптәранипе пәр патак илчә те шыва пәтратма пусларә. Пәхать Ваҗлей — шыв сәра тәслә пулса кайрә. «Шыв сәра пекех пулчә иккен-ха, әссе пәхам-ха, сәра тути каламасть-и?» — тесе шутлать вәл хәй әшәнче. Унтан хырәмә сине выртать те шыва чәпәртаттарсах әсме тытәнать.

— Эпә ўсәрәлтәм иккен-ха. Ну халь юрә юрлас әнтә, — тет Ваҗлей.

Тытәнчә юрлама. Пәр-ик савра юрларә те хәй хысәнче такам юрланине илтөх

кайрѐ. Пăхать — темѐнле ҫын тайкаланса юрласа килет. Хăй ҫѐтѐк аҫам тăхăнса янă. Ваҫлей ку ҫынна кѐтсе илчѐ те ҫапла калать:

— Атя, хăта, пѐрле кайăпăр. Иккѐн утмашкăн та ҫăмăлтарах, юрлама та хавасрах, — тет.

— Атя! — тет лешѐ.

Кусем иккѐш ыталанчѐҫ те юрă янăраттарса кăна пыраҫсѐ.

Кайсан-кайсан Ваҫлей кунтан ҫапла ыйтать:

— Эсѐ кам пулатăн, хăта? Эпѐ сана паллаймастăп, — тет.

— Епле паллаймастăн эс мана! — тет лешѐ. — Эпѐ санăн Нушу пулатăп вѐт.

— Ну, атя апла пулсан хам пата, — тет Ваҫлей.

Кусем каллех пѐр-пѐринпе ыталашрѐҫ те юрла-юрла Ваҫлей килнелле уттарчѐҫ.

Килне ҫитес умѐн Ваҫлей арăмѐ ҫырмаран сăра лартма шыв аҫса хăпарать.

— Ара аҫта ѐҫрѐн капла, Ваҫлей? Санăн салату аҫта, аттесем памарѐҫ-и-мѐн?

— тесе ыйтать вăл Ваҫлейрен.

— Парасса пачѐҫ те, — тет Ваҫлей, — телейѐм ҫук: арман вершникѐ урлă каҫнă чух такăнтăм та, шыва тăкăнса кайрѐ; шывне пăтраткаларăм та, сăра пек пулса тăчѐ. Ёҫрѐм те ўсѐрѐлсе кайрăм, юрлама тытăнтăм, унтан хамăн Нуша тусăма тѐл пултăм. Сăра лартасси пулмарѐ ѐнтѐ, атя хăвăртрах киле, Нуша тусăма какай та пулин пѐҫерсе ҫитерер, пирѐн аҫна чыслама урăх нимѐн те ҫук, — тет.

Ҫитрѐҫ килне. Ваҫлей яшка пѐҫерме вутă татма тухрѐ, Нуши пўртре ларса юлчѐ. Ваҫлей хыҫҫăнах арăмѐ тула вутă ҫѐклеме тухрѐ.

— Эсѐ чи пысăк арчуна пушат-ха, эпир ҫав Нушана ун аҫне хупса асăнтарар-ха пѐрре, — тет Ваҫлей арăмне.

Арăмѐ пѐр самантрах пăлтăрта ларакан пысăк арчине пушатрѐ. Ваҫлей вутă ҫѐклесе кѐчѐ, ун хыҫсан арăмѐ те юлмарѐ. Нуша сѐтел хушшинче ҫаплах юрă юрласа ларать. Ваҫлей Нуша ҫумне ларчѐ те юрлам пекки тăвать. Унччен те пулмарѐ Нушана пырѐнчен ярса тытса:

— Арăм, тыт урисенчен, Нушана тѐрмене хупар! — тесе кăшкăрса ячѐ.

Арăмѐ урисенчен, Ваҫлей пырѐнчен тытрѐ, Нушана пăлтăралла сѐтѐрсе тухрѐҫ те пысăк арчана тѐркелесе чикрѐҫ, унтан пысăк ҫарапа питѐрсе илчѐҫ. Каҫхине Ваҫлей лаша кўлчѐ те Нушана тытса хупнă арчана урапи ҫине хурса вăрмана тухса кайрѐ.

Ҫитрѐ вăрмана. Пѐр йывăҫ тѐмѐ айне пысăк шăтăк алтрѐ те арчана тѐртсе

йӱвантарса ячӱ. Унтан арча ҫине тӱприне тапта-тапта хучӱ, паллӱ ан пултӱр тесе ҫулҫӱсем витсе хӱварчӱ.

Ҫакӱн хыҫҫӱн Ваҫлейӱн пурнӱҫӱ кунран-кун малалла кайма пуҫларӱ. Хунӱ Ваҫлейрен тӱлӱнет: «Ӱҫтан илчӱ ку кӱрӱ укҫа, епле пит час пуйса кайрӱ? Пурӱна киле ку манран та иртсе кайӱ, унтан вара пире паллами те пулӱ», — тет.

Ҫимӱкре Ваҫлей хӱна пуҫтарчӱ. Хунӱсене те чӱнчӱ. Ёҫрӱҫ-ҫирӱҫ кусем, юрларӱҫ.

Хунӱ ыйтатъ:

— Ваҫлей кӱрӱ, кала-ха, эсӱ епле майпа пит хӱвӱрт ҫӱкленсе кайрӱн, Ӱҫта та пулин укҫа тупрӱн-и? — тет.

Ваҫлей Нушана епле лектернине, Ӱҫта хунине, ҫавӱнтан вара пурнӱҫӱ епле малалла кайнине хунӱӱшне тӱпӱ-йӱрӱпе каласа пачӱ. Каласанах хунӱсем киле кайрӱҫ.

Тепӱр кунне Ваҫлей хунӱ хӱйӱн мӱнтӱр лашине кӱлчӱ те тимӱр кӱреҫе илсе вӱрманна тухса кайрӱ. Ҫитрӱ вӱрманна. Нушана пытарнӱ вырӱна шырама пуҫларӱ. Шырарӱ-шырарӱ — ниҫта та ҫук. Унтан кӱшкӱрма тытӱнчӱ:

— Кӱрӱ Нуши Ӱҫта-ши? Кӱрӱ Нуши Ӱҫта-ши?! — тесе кӱшкӱратъ.

Нуша ҫинҫе сасӱпа:

— Кунта! — тет. Вӱл вилес патнех ҫитнӱ иккен.

Ваҫлей хунӱ Нушана шыраса тупрӱ те ҫӱр айӱнчен алтса кӱларса килне илсе таврӱнчӱ. Килӱнче арча ҫӱрине персе ватрӱ те Нушана сӱтӱрсе кӱларчӱ.

— Кай ӱнтӱ, Нуша, хӱвӱн малтанхи тусу патне, кӱрӱве малтанхи пекех чухӱн пурӱнтар, — тет.

— Ҫук, ырӱ ҫыннӱм, эп ун патне тем тусан та каяссӱм ҫук, — тет Нуши. — Вӱл манӱнне чуха чухна илмерӱ. Эсӱ ырӱ та, ҫӱлса кӱлартӱн. Халӱ ӱнтӱ эпӱ сан патӱнтан ниҫта та каяссӱм ҫук, — тет.

Ҫапла каласанах Нуша курӱнми пулатъ. Ҫав кӱҫхинех Ваҫлей хунӱн мӱнтӱр лаши ӱксе вилчӱ тет. Питравкка умӱн хӱй ҫунса кайрӱ тет. Унӱн пурнӱҫӱ каялла кайнӱҫемӱн каялла кайса пычӱ тет. Ваҫлейӱн пурнӱҫӱ тата малалла кайрӱ тет те, вӱл аван пурнӱҫпа пурӱнма пуҫларӱ тет.

Иллюстрированные и озвученные сказки народов Поволжья.